

Stk. 11. I de sønderjydske landsdele kommer foranstående regler til anvendelse med følgende ændringer:

Særregler for de sønderjydske landsdele.

I de i 1. stk. omhandlede vande skal retten til at drive fiskeri alene tilkomme ejeren af det pågældende vand, medmindre der haves anden gyldig regel, eller nogen har erhvervet en særlig ret til fiskeri i vandet.

Retten til at drive fiskeri må ikke adskilles fra ejendomsretten over vandet og må ikke bortlejes for længere tid end 25 år ad gangen.

De i 4. stk. indeholdte regler om afløsning af fiskerirettigheder finder anvendelse, når ejerne af et fiskevand ikke har fiskeriretten i dette, og afløsningen begæres af et flertal af ejerne, repræsenterende mindst halvdelen af det pågældende fiskevand.

§ 2.

Stk. 1. I de i § 1, 1. stk., omhandlede vande må fiskegårde eller andre faste fangstindretninger, ruser, sætte- eller nedgarn og lignende garn samt afspærringer (risgårder, dæmninger og deslige), der kan hindre fiskenes fri gang, ikke anbringes længere ud fra bredden end til midtstrøms, det vil sige midten af det til enhver tid værende strømløb, eller, for så vidt intet strømløb findes, til midten af det pågældende vand. Anbringes sådanne indretninger fra begge bredder af et vand, enten lige over for hinanden eller i kortere afstand fra hinanden end 35 m, må dog ingen af dem bringes midtstrømslinjen nærmere, end at der åbnes strømmen en uhindret gennemgang, svarende til $\frac{1}{3}$ af hele vandløbets bredde, eller, hvis ingen strøm findes, ikke bringes midten af vandet nærmere, end at der i midten af dette lades et rum åbent af $\frac{1}{3}$ af dets bredde. For søer, hvor der ingen midtstrømslinie findes, lægges den midtlinie, der drages fra tilløbets eller afløbets midtstrømslinie til midtlinien i søen til grund for bedømmelsen af afstanden mellem fangstindretninger, der anbringes ud for tilløbet eller afløbet. Fiskeriministeren kan, hvor hensynet til bestanden af laks, ørred, helt eller anden optrækkende fisk ikke gør det betænkeligt, dispensere fra bestemmelsen i 2. punktum for et helt fiskevand, for enkelte dele af det eller for enkelte redskaber og kan fastsætte mindre afstande, dog ikke under $12\frac{1}{2}$ m.

Anbringelse af faststående fiskeredskaber.

Stk. 2. Afstanden måles mellem de dele af fangstindretningerne eller redskaberne, der er hinanden nærmest.

Hvorledes måles afstanden?

Stk. 3. Opstår der tvist om, hvor midtstrømslinien går i et fiskevand, kan det offentlige eller en fiskeriberettiget gennem en henvendelse til den pågældende retskreds æske en kendelse af det i § 1, stk. 2, omhandlede nævn.

Fastlæggelse af midtstrømslinie.

§ 3.

Hvor der ifølge særlig hjemmel eller uden særlig hjemmel upåtalte efter den før lov nr. 56 om fiskeriet i Danmark af 5. april 1888 gældende lovgivning faktisk er drevet fiskeri i et af de i § 1, 1. stk., omhandlede vande med en fast fangstindretning (ålekiste, laksegård, ørredtene eller deslige), der uden at stå i forbindelse med mølle, engvandings-, industrielt eller lignende anlæg ikke lader et sådant rum som anført i § 2 åbent for fiskenes op- og nedgang eller endog helt spærrer for disse, må der fremdeles drives fiskeri på samme måde som hidtil; dog skal allé løse spærringer optages og alle fangstindretninger holdes fuldstændig åbne hver dag fra solopgang til solned-

Åbningstider for faste fangstindretninger.